

“मीठे बच्चे- तिम्रो एक-एक बोली धेरै मीठो, फस्टक्लास हुनुपर्छ । जसरी बाबा दुःखहर्ता-सुखकर्ता हुनुहुन्छ, यसरी नै बाबा समान सबैलाई सुख देऊ ।”

प्रश्न:- लौकिक मित्र-सम्बन्धीहरूलाई ज्ञान दिने युक्ति के हो ?

उत्तर:- कुनै पनि मित्र-सम्बन्धी आदि छन् भने उनीहरूसँग धेरै नम्रताले, प्रेमभावले मुस्कुराउँदै कुरा गर्नुपर्छ । सम्भाउनुपर्छ यो उही महाभारत लडाईं हो । बाबाले रुद्र ज्ञान यज्ञ रचनुभएको छ । म तपाईंलाई सत्य भन्छु- भक्ति आदि त जन्म-जन्मान्तर गर्नुपर्छ, अब ज्ञान शुरू हुन्छ । जब मौका मिल्छ, धेरै युक्तिसँग कुरा गर । घर परिवारमा धेरै प्यारले चल । कहिल्यै कसैलाई दुःख नदेऊ ।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज...

ओम् शान्ति । जब कुनै गीत बज्छ भने बच्चाहरूले आफू भित्र त्यसको अर्थ निकाल्नुपर्छ । सेकेण्डमा निक्किलन सक्छ । यो बेहदको ड्रामाको धेरै ठूलो घडी हो नि । भक्तिमार्गमा मनुष्यहरूले पुकार्ने पनि गर्छन् । जसरी कोर्टमा (अदालतमा) केस हुन्छ भने भन्छन्- कहिले सुनुवाई होला, कहिले बोलाउलान् र हाम्रो केस पूरा होला । त्यस्तै बच्चाहरूको पनि केस चल्छ, कुनचाहि केस ? रावणले तिमीलाई धेरै दुःखी बनाएको छ । तिम्रो केस दाखिल हुन्छ हाई कोर्ट (उच्च अदालत) मा । मनुष्यहरू पुकारिरहन्छन्- बाबा आउनुहोस्, आएर हामीलाई दुःखबाट छुटाउनुहोस् । एक दिन सुनुवाई त अवश्य हुन्छ । बाबाले सुन्नुहुन्छ पनि, ड्रामा अनुसार आउनुहुन्छ पनि, एकदम एक्युरेट समयमा । त्यसमा एक सेकेण्डको पनि फरक पर्न सक्दैन । बेहदको घडी कति एक्युरेट चल्छ । यहाँ तिम्रो पासमा भएका यी साना घडीहरू पनि एक्युरेट चल्दैनन् । यज्ञको हरेक कार्य एक्युरेट हुनुपर्छ । घडी पनि एक्युरेट हुनुपर्छ । बाबा त बडो एक्युरेट हुनुहुन्छ । सुनुवाई बडो एक्युरेट हुन्छ । कल्प-कल्प, कल्पको संगममा एक्युरेट समयमा आउनुहुन्छ । त्यसैले बच्चाहरूको अब सुनुवाई भयो, बाबा आउनुभएको छ । अहिले तिमी सबैलाई सम्भाउँछौ । पहिले तिमी पनि दुःख कसले दिन्छ भनेर बुझ्दैथ्यौ । अहिले बाबाले सम्भाउनुभएको छ रावण राज्य शुरू हुन्छ द्वापरदेखि । तिमी बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ- बाबा कल्प-कल्प संगमयुगमा आउनुहुन्छ । यो हो बेहदको रात । शिवबाबा बेहदको रातमा आउनुहुन्छ, कृष्णको कुरा होइन । जब घोर अँध्यारोमा अज्ञान निद्रामा सुतेका हुन्छन् तब बच्चाहरूलाई दिन उज्यालोमा लैजान ज्ञान सूर्य बाबा आउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर किनकि पतितबाट पावन बन्नु छ । बाबा नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । उहाँ जब आउनुहुन्छ तब त सुनुवाई हुन्छ । अब तिम्रो सुनुवाई भएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु पतितलाई पावन बनाउन । पावन बन्ने तिमीलाई कति सहज उपाय बताउँछु । आजकाल हेर विज्ञानको कति जोड छ । एटोमिक बम आदिको कति जोडले आवाज हुन्छ । तिमी बच्चाहरूले साइलेन्सको बलले यस साइन्समाथि जित पाउँछौ । साइलेन्सलाई योग पनि भनिन्छ । आत्माले बाबालाई याद गर्छ- बाबा हजुर आउनुभयो भने हामी शान्तिधाममा गएर निवास गर्नेछौ । त्यसैले तिमी बच्चाहरूले यस योगबलले, साइलेन्सको बलले साइन्समाथि विजय प्राप्त गर्दछौ । शान्तिको बल प्राप्त गर्दछौ । साइन्सबाट नै यो सारा विनाश हुनेवाला छ । साइलेन्सद्वारा तिमी बच्चाहरूले विजय प्राप्त गर्छौ । बाहुबलले कहिले पनि विश्वमा विजय प्राप्त गर्न सक्दैनन् । यो कुरा पनि तिमीले प्रदर्शनीमा लेख्नुपर्छ ।

दिल्लीमा धेरै सेवा हुन सक्छ किनकि दिल्ली हो सबैको राजधानी । तिम्रो पनि दिल्ली नै राजधानी हुनेछ । दिल्लीलाई नै परिस्तान भनिनेछ । पाण्डवहरूका किल्ला त छैनन् । किल्ला तब बनाइन्छ जब दुश्मनहरूले आक्रमण गर्छन् । तिमीलाई त किल्ला आदिको आवश्यकता रहँदैन । तिमी जान्दछौ- हामी साइलेन्सको बलले आफ्नो राज्य स्थापना गरिरहेका छौ, उनीहरूको छ आर्टिफिसिल (कृत्रिम) साइलेन्स । तिम्रो हो रियल (वास्तविक) साइलेन्स । ज्ञानको बललाई शान्तिको बल भनिन्छ । नलेज हो पढाइ । पढाइबाट नै बल मिल्छ । प्रहरी उपरीक्षक (पुलिस सुपरिटेन्डेन्ट) बन्छन्, कति बल रहन्छ । ती सबै हुन् जिस्मानी (शारीरिक) कुरा, दुःख दिनेवाला । तिम्रो हरेक कुरा रूहानी छ । तिम्रो मुखबाट निक्किलने एक-एक बोल यस्तो फस्टक्लास मधुर होस् जसलाई सुन्ने पनि खुसी होऊन् । जसरी बाबा दुःख हर्ता, सुख कर्ता हुनुहुन्छ, यस्तै तिमी बच्चाहरूले पनि सबैलाई सुख दिनु छ । कुटुम्ब परिवारलाई पनि दुःख आदि नहोस् । सबैसँग कायदा अनुसार चल्नु छ । ठूला-बडाको साथमा प्यारले चल्नु छ । मुखबाट यस्ता मीठा फस्टक्लास शब्द निस्कियोस् जसले सबै खुसी होऊन् । भन, शिवबाबाले भन्नुहुन्छ- मन्मनाभव । उच्च भन्दा उच्च म हुँ । मलाई याद गर्नाले नै तिम्रा विकर्म विनाश हुन्छन् । धेरै प्यारसँग कुरा गर्नु छ । सम्भ, कोही ठूलो दाजु छ, उनलाई भन- दाजु, शिवबाबाले भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर । शिवबाबा जसलाई रुद्र पनि भनिन्छ, उहाँले नै ज्ञान

यज्ञ रचनुहुन्छ । कृष्ण ज्ञान यज्ञ भनिदैन । रुद्र ज्ञान यज्ञ भन्दछन्, त्यसैले अवश्य पनि शिवबाबाले यो यज्ञ रचनुभएको हो । राजाई प्राप्त गर्नको लागि ज्ञान र योग सिकाइरहनुभएको छ । बाबाले भन्नुहुन्छ— भगवानुवाच मामेकम् याद गर किनकि अहिले सबैको अन्त घडी छ, वानप्रस्थ अवस्था छ । सबैलाई फर्केर जानु छ । मर्ने बेलामा मनुष्यलाई भन्छन् नि— ईश्वरलाई याद गर । यहाँ ईश्वरले स्वयं भन्नुहुन्छ— मृत्यु सामुन्ने खडा छ, यसबाट कोही पनि बच्न सक्दैन । अन्त्यमा नै बाबा आएर भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, मलाई याद गर्नु भने तिम्रो विकर्म भस्म हुनेछन् । यसलाई यादको अग्नि भनिन्छ । बाबाले ग्यारेन्टी गर्नुहुन्छ— यसबाट तिम्रो पाप दग्ध हुनेछ । विकर्म विनाश हुने, पावन बन्ने अरू कुनै उपाय छैन । पापको बोझ शिरमाथि चढ्दा-चढ्दा, मैला पर्दा-पर्दा सुन ९ क्यारेटको भएको छ । ९ क्यारेट पछि त्यसलाई मुलम्मा (काम नलाग्ने) भनिन्छ । अब फेरि २४ क्यारेट कसरी बन्ने ? आत्मा पवित्र कसरी बन्ने ? पवित्र आत्मालाई गहना पनि पवित्र मिल्नेछ । कुनै मित्र-सम्बन्धी आदि छन् भने उनीहरूसँग धेरै नम्रतासँग, प्रेम भावले मुस्कुराउँदै कुरा गर्नुपर्छ । यो उही महाभारत लडाईं हो भनी सम्झाउनुपर्छ । यो रुद्र ज्ञान यज्ञ पनि हो । बाबाबाट हामीलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान मिलिरहेको छ । अन्त कहीं पनि यो ज्ञान मिल्न सक्दैन । म हजुरलाई सत्य बताउँछु— यो भक्ति आदि त जन्म-जन्मान्तर गर्दै आएका छौं, अब ज्ञान शुरू हुन्छ । भक्ति हो रात, ज्ञान हो दिन । सत्ययुगमा भक्ति हुँदैन । यसरी-यसरी युक्तिले कुरा गर्नुपर्छ । जब कुनै मौका मिल्छ, जब तीर लगाइन्छ, समय र मौका हेर्नुपर्ने हुन्छ । ज्ञान दिनको लागि पनि धेरै युक्ति चाहिन्छ । बाबाले युक्तिहरू त सबैका लागि बताइरहनुहुन्छ । पवित्रता त धेरै राम्रो हो, यी लक्ष्मी-नारायण हाम्रा मान्य र पूज्य हुन् । पूज्य पावन फेरि पुजारी पतित बने । पतितलाई पावनले बसेर पूजा गरोस्— यो त सुहाउँदैन । कति त पतितदेखि दूर भाग्छन् । बल्लभाचारीले कहिले पनि पाउ छुन दिदैनन् । सम्झन्छन्— यी पतित मनुष्य हुन् । मन्दिरमा पनि सधैं ब्राह्मणहरूलाई मात्र मूर्ति छुने अनुमति दिइन्छ । शूद्र मनुष्यहरूले भित्र गएर छुन सक्दैनन् । त्यहाँ ब्राह्मणहरूले नै तिनीहरूलाई स्नान आदि गराउँछन्, अरू कसैलाई जान दिदैनन् । फरक त छ नि । अब ती त भए कोख वंशावली ब्राह्मण, तिमी हौ मुख वंशावली सच्चा ब्राह्मण । तिमीले ती ब्राह्मणहरूलाई पनि राम्ररी सम्झाउन सक्छौ— ब्राह्मण दुई प्रकारका हुन्छन् : (१) प्रजापिता ब्रह्माका मुख वंशावली (२) कोख वंशावली । ब्रह्माका मुख वंशावली ब्राह्मण हुन् उच्च भन्दा उच्च चोटि । यज्ञ रच्दा पनि ब्राह्मणहरूलाई नै राखिन्छ । यो हो फेरि ज्ञान यज्ञ । ब्राह्मणहरूलाई ज्ञान मिल्छ, जसले गर्दा फेरि देवता बन्छन् । वर्णहरू पनि सम्झाइएको छ । जो सेवाधारी बच्चाहरू छन् उनीहरूलाई सेवाको सदा सोख रहनेछ । कतै प्रदर्शनी भयो भने तुरुन्त सेवामा भाग्नेछन्— हामी गएर यस्तो-यस्तो प्वाइन्टहरू सम्झाऔं । प्रदर्शनी त प्रजा बन्ने विहंग मार्ग हो, आफैं अनगिन्ती आउँछन् । त्यसैले सम्झाउनेवाला पनि राम्रो चाहिन्छ । यदि कसैले पूरा सम्झाएन भने भन्नेछन् बी.के. को पासमा यही ज्ञान छ ! नोक्सान (डिस-सर्भिस) हुन्छ । प्रदर्शनीमा एक जना यस्तो होशियार पनि हुनुपर्छ, जसले सम्झाउनेवाला गाडलाई हेरिरहोस् । कुनै ठूलो मानिस भयो भने उसलाई सम्झाउनेवाला पनि त्यस्तै राम्रो दिनुपर्छ । कम सम्झाउनेलाई हटाउनुपर्छ । निरीक्षण (सुपरभाइज) गर्नको लागि एउटा राम्रो हुनुपर्छ । तिमीले त महात्माहरूलाई पनि बोलाउनु छ । तिमी केवल बताउँछौ— बाबाले यस्तो भन्नुहुन्छ, उहाँ उच्च भन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ, उहाँ नै रचयिता बाबा हुनुहुन्छ । बाँकी सबै हुन् उहाँका रचना । वर्सा पिताबाट मिल्छ, भाइले भाइलाई वर्सा कहाँ दिन्छ र ! कसैले पनि सुखधामको वर्सा दिन सक्दैन । वर्सा दिनुहुन्छ बाबाले नै । सर्वको सद्गति गर्नेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नु छ । बाबा स्वयं आएर गोल्डन एज बनाउनुहुन्छ । ब्रह्मा तनद्वारा स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ । शिवजयन्ती पनि मनाउँछन्, तर उहाँले के गर्नुहुन्छ, यो सबै मनुष्यले भुलेका छन् । शिवबाबाले नै आएर राजयोग सिकाएर वर्सा दिनुहुन्छ । ५००० वर्ष पहिले भारतखण्ड स्वर्ग थियो, लाखौं वर्षको कुरा होइन । तिथि-तारिख सबै छ, यसलाई कसैले खण्डन गर्न सक्दैन । नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँ आधा-आधा चाहिन्छ । उनीहरूले सत्ययुगको आयु लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् । त्यसको कुनै हिसाब हुन सक्दैन । स्वस्तिकमा पनि पूरा ४ भाग छन् । १२५० वर्ष हरेक युगमा बाँडिएको छ । हिसाब गरिन्छ नि । उनीहरूले हिसाब त केही पनि जान्दैनन्, त्यसैले कौडी तुल्य भनिन्छ । अब बाबाले हीरातुल्य बनाउनु हुन्छ । सबै पतित छन्, भगवानलाई याद गर्छन् । भगवान् आएर ज्ञानले राम्रो फूल बनाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान रत्नहरूले सजाउनुहुन्छ । फेरि हेर तिमी के बन्छौ, तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य के हो ? भारतवर्ष कति शिरताज थियो, सबै भुलेका छन् । मुसलमान आदिले पनि सोमनाथको मन्दिरबाट लुटेर कति हीरा आदि मस्जिद आदिमा लगाएका छन् । अहिले तिनीहरूको कुनै मूल्य पनि गर्न सकिदैन । यति ठूला-ठूला मणिहरू राजाहरूको ताजमा रहन्थ्यो । कुनै त करोडको,

कुनै ५ करोडको । आजकाल त सबै नक्कली निकलेका छन् । यस दुनियाँमा सबै कृत्रिम पाई बराबरको सुख छ । बाँकी छ दुःख । संन्यासीहरूले पनि भन्छन् काग विष्टा समान सुख छ त्यसैले उनीहरूले घरबार छोड्छन् तर अहिले त उनीहरू पनि तमोप्रधान बनेका छन्, शहरभित्र घुसेका छन् । तर अब कसलाई सुनाउने ? राजा-रानी त छैनन् । कसैले पनि मान्नेछैनन् । भन्नेछन्— सबैको आ-आफ्नो मत छ, जे चाहन्छन् त्यो गर्छन् । संकल्पको सृष्टि हो । अब तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले गुप्त रीतिले पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ । तिमी कति सुख भोग्छौ । अरू धर्ममा पनि जब वृद्धि हुँदै जान्छ तब लडाईं आदि द्वन्द्व हुन्छ । तीन चौथाई समय त सुखमा रहन्छौ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो देवी-देवता धर्मले धेरै सुख दिन्छ । मैले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु । अरू धर्म स्थापकहरूले कुनै राजाई स्थापना गर्दैनन् । उनले सद्गति गर्दैनन् । आउँछन् केवल आफ्नो धर्मको स्थापना गर्न । त्यो पनि तब, जब अन्तमा तमोप्रधान बन्छन् अनि फेरि बाबालाई आउनुपर्छ, सतोप्रधान बनाउन ।

तिम्रो पासमा सैकडौं मनुष्यहरू आउँछन् तर केही पनि जान्दैनन् । बाबालाई लेख्छन् फलानोले धेरै राम्रो सम्झाइरहेको छ, धेरै राम्रो छ । बाबा भन्नुहुन्छ— केही पनि बुझेका छैनन् । यदि बाबा आउनुभएको छ, विश्वको मालिक बनाइरहनुभएको छ भन्ने सम्झिए भने त त्यसै समयमा मस्ती चढ्नेछ, तुरुन्तै टिकट लिएर भाग्नेछन् । तर टिचरको (ब्राह्मणीको) छिट्टी त अवश्य ल्याउनुपर्छ— बाबासँग मिल्नको लागि । बाबालाई चिनेपछि त मिलन बिना रहन सक्दैनन्, एकदम नशा चढ्नेछ । जसलाई नशा चढेको हुन्छ उसलाई भित्र धेरै खुसी हुन्छ । उनीहरूको बुद्धि मित्र-सम्बन्धीहरूमा भड्किदैन । तर धेरैको भड्किइरहन्छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा कमल फूल समान पवित्र बन्नु छ र बाबाको यादमा रहनु छ । छ धेरै सहज । जति हुन सक्छ बाबालाई याद गर्दै गर । जसरी अफिसबाट छुट्टी लिन्छौ, त्यस्तै धन्दाबाट छुट्टी लिएर एक-दुई दिन यादको यात्रामा बस । घरी-घरी यादमा रहनको लागि सारा दिन बाबालाई याद गर्ने व्रत लिन्छु । कति धेरै जमा हुन्छ । विकर्म पनि विनाश हुन्छ । बाबाको यादबाट नै सतोप्रधान बन्नु छ । सारा दिन पूरा योग त कसैको पनि लाग्न सक्दैन । मायाले विघ्न अवश्य पार्छ फेरि पनि पुरुषार्थ गर्दा-गर्दा विजय पाउनेछौ । आज सारा दिन बगैंचामा बसेर बाबालाई याद गर्छु । खाँदा पनि यादमा रहनेछु । यो हो मेहनत । मलाई पावन अवश्य बन्नु छ । मेहनत गर्नु छ, अरूलाई पनि बाटो बताउनु छ । ब्याज त धेरै राम्रो चीज छ । बाटोमा आपसमा पनि कुरा गरिरह्यौ भने धेरैले आएर सुन्नेछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, सन्देश मिल्यो भने हामी आफ्नो जिम्मेवारीबाट छुटिहाल्यौं । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) धन्दा आदिबाट छुट्टी मिलेपछि यादमा रहने व्रत लिनु छ । मायामाथि विजय प्राप्त गर्नको लागि यादको मेहनत गर्नु छ ।
- २) धेरै नम्रता र प्रेम भावले मुस्कुराउँदै मित्र-सम्बन्धीहरूको सेवा गर्नु छ । उनीहरूको बुद्धिलाई भड्काउनु छैन । प्यारसँग बाबाको परिचय दिनु छ ।

वरदानः— स्व-कल्याणको प्रत्यक्ष प्रमाणद्वारा विश्व कल्याणको सेवामा सदा सफलतामूर्त भव

जसरी आजकाल हर्टफेलको शारीरिक रोग बढी छ आध्यात्मिक उन्नतिमा निराश हुने रोग बढी छ । यस्ता निराश आत्माहरूमा प्राक्टिकलमा परिवर्तन देखेपछि मात्र हिम्मत वा शक्ति आउन सक्छ । सुनेका धेरै छन्, तर अब देख्न चाहन्छन् । प्रमाणद्वारा परिवर्तन चाहन्छन् । त्यसैले विश्व कल्याणको लागि स्व-कल्याण पहिले आदर्शको रूपमा देखाऊ । विश्व कल्याणको सेवामा सफलतामूर्त बन्ने साधन नै हो प्रत्यक्ष प्रमाण, यसबाट नै बाबाको प्रत्यक्षता हुनेछ । जे बोल्छौ त्यो तिम्रो स्वरूपबाट प्रत्यक्ष देखियोस् तब मान्नेछन् ।

स्लोगनः— अरूका विचारहरूलाई आफ्नो विचारसँग मिलाउनु— यही नै सम्मान (रिगार्ड) दिनु हो ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क :

- १४) अमृतबेला उठेदेखि हरेक कर्म, हरेक संकल्प र हरेक वाणीमा नियमित बन । एउटा वचन पनि यस्तो ननिस्कियोस्, जुन व्यर्थ होस् । जसरी ठूला व्यक्तिहरूले बोल्ने शब्दहरू पनि निश्चित हुन्छन्, त्यस्तै तिम्रो बोली पनि निश्चित हुनुपर्छ । बढी बोल्नु छैन ।